

обходимо, за да придобие гърнето едно цѣнно качество. Следователно, сега ние сме въ Божествената пещъ — не бойте се, нѣма да изгорите! Не подразбирамъ „печене“, както се пече онази пуйка въ огъня. Не, въ Божествения свѣтъ се пекатъ само животѣ нѣща. Като се опекатъ, тѣ добиватъ още по-могъщенъ животъ. Тия, които се пекатъ тамъ, не умиратъ.

Сега, мнозина отъ васъ искатъ да замѣстятъ живота съ Любовта. Не, **Любовта е сила, която разрушава.** Който е добилъ много любовъ, се е разрушилъ. Любовта има много силни вибрации; тя може да се издържи за много малко врѣме. И всички млади и стари, които иматъ работа съ Любовта, се разкашкатаватъ, щомъ дойде тя и казватъ: азъ не мога да мисля за нищо. Защо не може да мисли за нищо? Защото въ него нѣма сформирувани именно тѣзи органи, чрѣзъ които Любовта може да се прояви. Най-първо човѣкъ трѣбва да се прояви, че тогава ще дойде онзи висшъ животъ, онази възвишена Любовь.

Писанието казва: „Богъ толкова възлюби свѣта, че даде своя единороденъ Синъ въ жертва за да не погине всѣки, който вѣрва въ Него“. Апостолътъ пъкъ казва: „Не обръщайте внимание на този свѣтъ! Образътъ на този свѣтъ прѣхожда“. Тукъ имаме едно противорѣчие. Какъ е възможно, Богъ, който толкова възлюби свѣта, да даде Сина си жертва именно за такъвъ единъ свѣтъ, който прѣхожда? Какво значатъ думитѣ „образътъ на този свѣтъ прѣхожда“? — Богъ толкова възлюби този свѣтъ, че го измѣня, обработва го, Божията Любовь измѣня образа на този свѣтъ. Нѣкои тъл-